Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (devátého senátu)

8. května 2014*

„Zemědělství — Zemědělské produkty a potraviny — Nařízení (EHS) č. 2081/92 — Článek 2 — Ochrana zeměpisných označení a označení původu — Věcná působnost — Ochrana na území státu — Absence zápisu na úrovni Společenství — Důsledky — Ochrana názvů souvisejících s produkty, u nichž není dána zvláštní souvislost mezi jejich vlastnostmi a zeměpisným původem — Podmínky“

Ve věci C-35/13,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Corte suprema di cassazione (Itálie) ze dne 13. prosince 2012, došlým Soudnímu dvoru dne 24. ledna 2013, v řízení

Assica – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi,

Kraft Foods Italia SpA

proti

Associazione fra produttori per la tutela del „Salame Felino“,

La Felinese Salumi SpA,

Salumificio Monpiù Srl,

Salumi Boschi Fratelli SpA,

Gualerzi SpA,

Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc,

Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco & C. Snc,

Boschi Cav. Umberto SpA,

Fereoli Mario & Figlio Snc,

Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini,

Fereoli Gino & Figlio Snc,

Ronchei Srl,

* Jednací jazyk: italština.

Salumificio B. R. B. Snc,

SOUDNÍ DVŮR (devátý senát),

ve složení M. Safjan, předseda senátu, J. Malenovský (zpravodaj) a K. Jürimäe, soudci,

generální advokátka: E. Sharpston,

vedoucí soudní kanceláře: A. Impellizzeri, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 9. ledna 2014,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za Assica – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi N. Liparim a M. Casinim, avvocati,

— za Associazione fra produttori per la tutela del „Salame Felino“, La Felinese Salumi SpA, Salumificio Monpiù Srl, Salumi Boschi Fratelli SpA, Gualerzi SpA, Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc, Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco & C. Snc, Boschi Cav. Umberto SpA, Fereoli Mario & Figlio Snc, Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini, Fereoli Gino & Figlio Snc, Ronchei Srl a Salumificio B. R. B. Snc S. Magelli, avvocato,

— za Procuratore generale della Repubblica presso la Corte suprema di cassazione R. Russoem, Sostituto Procuratore Generale,

— za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato dello Stato,

— za Evropskou komisi D. Triantafyllouem a P. Rossim, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 2 nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze dne 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 208, s. 1; Zvl. vyd. 03/13, s. 4), ve znění nařízení Rady (ES) č. 535/97 ze dne 17. března 1997 (Úř. věst. L 83, s. 3; Zvl. vyd. 03/20, s. 352; dále jen „nařízení č. 2081/92“).

2 Tato žádost byla podána ve sporu mezi sdružením Assica – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi (dále jen „Assica“) a společností Kraft Foods Italia SpA (dále jen „Kraft Foods“) na jedné straně a sdružením Associazione fra produttori per la tutela del „Salame Felino“ (dále jen „Associazione fra produttori“) a dále společnostmi Felinese Salumi SpA, Salumificio Monpiù Srl, Salumi Boschi Fratelli SpA, Gualerzi SpA, Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc, Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco & C. Snc, Boschi Cav. Umberto SpA, Fereoli Mario & Figlio Snc, Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini, Fereoli Gino & Figlio Snc, Ronchei Srl a Salumificio B. R. B. Snc na straně druhé, přičemž každá z těchto dvanácti společností je členem sdružení Associazione fra produttori, a to ohledně podmínek, za nichž může být zeměpisný název užíván k označení produktu vyráběného mimo příslušnou oblast, není-li tento název uznán za chráněné označení původu nebo za chráněné zeměpisné označení ve smyslu nařízení č. 2081/92.

Právní rámec

Unijní právo

3 V sedmém, devátém a dvanáctém bodě odůvodnění nařízení č. 2081/92 bylo uvedeno:

„vzhledem k tomu, že mezi vnitrostátními postupy při zavádění zapsaných označení původu a zeměpisných označení existují rozdíly; že je třeba upravit společný postup v rámci Společenství; že rámec předpisů Společenství o ochraně umožní rozvoj zeměpisných označení a označení původu, neboť zavedení jednotnějších postupů zajistí poctivou soutěž mezi producenty produktů nesoucích tato označení a zvýší v očích spotřebitele důvěryhodnost těchto produktů;

[...]

vzhledem k tomu, že oblast působnosti tohoto nařízení je omezena na určité zemědělské produkty a potraviny, u kterých existuje souvislost mezi vlastnostmi produktu nebo potraviny a zeměpisným původem; že ovšem tato oblast působnosti by mohla být rozšířena i na další produkty nebo potraviny;

[...]

vzhledem k tomu, že zeměpisná označení a označení původu musí být zapsána v rejstříku na úrovni Společenství, aby mohla požívat ochrany v každém členském státě; že zápis do rejstříku by měl také poskytovat informace obchodníkům a spotřebitelům.“

4 Článek 2 odst. 1 a 2 nařízení č. 2081/92 stanovil:

„1. Podle tohoto nařízení lze získat v rámci Společenství ochranu označení původu a zeměpisných označení pro zemědělské produkty a potraviny.

2. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

a) označením původu název regionu, určitého místa nebo ve výjimečných případech země, který se používá k označení zemědělského produktu nebo potraviny:

— které pocházejí z tohoto regionu, určitého místa nebo země a

— jejichž jakost nebo vlastnosti jsou převážně nebo výlučně dány zvláštním zeměpisným prostředím zahrnujícím přírodní a lidské činitele a jejichž produkce, zpracování a příprava probíhá ve vymezené zeměpisné oblasti;

b) zeměpisným označením název regionu, určitého místa nebo ve výjimečných případech země, kterého se používá k označení zemědělského produktu nebo potraviny:

— které pocházejí z tohoto regionu, určitého místa nebo země a

— které mají určitou jakost, pověst nebo jiné vlastnosti, které lze přičíst tomuto zeměpisnému původu a jejichž produkce a/nebo zpracování a/nebo příprava probíhá ve vymezené zeměpisné oblasti.“

5 Článek 13 odst. 1 téhož nařízení stanovil:

„1. Zapsaná označení jsou chráněna proti:

a) jakémukoliv přímému či nepřímému obchodnímu užití zapsaného označení pro produkty, na které se zápis nevztahuje, v míře, v jaké jsou tyto produkty srovnatelné s produkty zapsanými pod tímto označením, nebo v míře, v jaké užívání tohoto označení těží z dobré pověsti chráněného označení;

b) jakémukoliv zneužití, napodobení nebo vyvolání domněnky, i když je skutečný původ produktu uveden nebo je chráněné označení přeloženo nebo doprovázeno výrazem jako ‚druh', ‚typ', ‚metoda',„na způsob', ‚napodobeno', nebo podobným výrazem;

c) jakémukoliv jinému lživému nebo klamavému údaji o místu, odkud byl produkt dovezen, jeho původu, povaze nebo základních vlastnostech, uvedených na obalu či na vnějším balení, reklamních materiálech nebo dokumentech týkajících se příslušného produktu, jakož i proti použití obalových nádob, způsobilých vyvolat nepravdivý dojem o jeho původu;

d) všem ostatním praktikám způsobilým uvést veřejnost v omyl o skutečném původu produktu.

Pokud vlastní zapsané označení zahrnuje i název zemědělského produktu nebo potraviny, který je považován za druhový, není užití tohoto druhového názvu na dotyčném zemědělském produktu nebo potravině porušením odst. 1 písm. a) nebo b)."

6 Nařízení č. 2081/92 bylo zrušeno nařízením Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 93, s. 12). Vzhledem k době rozhodné z hlediska okolností sporu v původním řízení se však na tento spor i nadále vztahuje nařízení č. 2081/92.

Italské právo

7 Článek 31 odst. 1 a 2 legislativního nařízení č. 198 ze dne 19. března 1996, které stanoví pravidla pro přizpůsobení vnitrostátních právních předpisů v oblasti průmyslového vlastnictví závazným ustanovením Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví – Uruguayské kolo (decreto legislativo n. 198 – Adeguamento della legislazione interna in materia di proprietà industriale alle prescrizioni obbligatorie dell'accordo relativo agli aspetti dei diritti di proprietà intellettuale concernenti il commercio – Uruguay Round) (běžný doplněk GURI č. 64), ve znění účinném v době rozhodné z hlediska skutečností v původním řízení (dále jen „legislativní nařízení č. 198/1996), stanoví:

„1. Zeměpisným označením se rozumí název země, regionu nebo místa, je-li použit k označení produktu, který odtud pochází a jehož jakost, pověst nebo vlastnosti jsou převážně nebo výlučně dány původním zeměpisným prostředním, jež zahrnuje přírodní a lidské faktory a místní tradici.

2. Aniž jsou dotčena ustanovení [článku] 2598.2 občanského zákoníku a zvláštní ustanovení, a s výhradou práv z ochranné známky nabytých v dobré víře je nekalosoutěžním jednáním užití zeměpisného označení či užití jakéhokoli názvu při označování nebo prezentaci produktu, na němž je uvedeno nebo jehož prostřednictvím je naznačováno, že produkt pochází z jiného místa, než je místo jeho skutečného původu, nebo že má produkt vlastnosti, které jsou specifické pro produkty pocházející z místa, pro něž existuje zeměpisné označení, může-li toto užití klamat veřejnost."

Spor v původním řízení a předběžné otázky

8 „Salame Felino“ je salám vyráběný výlučně z vepřového masa. Je nazván podle města Felino (Itálie), což je aglomerace v provincii Parma (Itálie).

9 Dne 30. ledna 1998 podalo sdružení Associazione fra produttori žalobu proti společnosti Kraft Jacobs Suchard SpA (dále jen „Kraft Jacobs Suchard“) k Tribunale di Parma pro nekalosoutěžní jednání, a to z důvodu, že tato společnost uvedla do prodeje salám nazvaný „Salame Felino“, přestože byl vyroben mimo území regionu Parma, a to v Lombardii, konkrétně v Cremoně (Itálie).

10 Společnosti Felinese Salumi SpA, Salumificio Monpiù Srl, Salumi Boschi Fratelli SpA, Gualerzi SpA, Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc, Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco & C. Snc, Boschi Cav. Umberto SpA, Fereoli Mario & Figlio Snc, Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini, Fereoli Gino & Figlio Snc, Ronchei Srl a Salumificio B. R. B. Snc vstoupily do řízení jako vedlejší účastnice na podporu tohoto sdružení.

11 Sdružení Assica, jehož je společnost Kraft Jacobs Suchard členem, vstoupilo do řízení jako vedlejší účastník na její podporu.

12 V rozsudku ze dne 9. února 2001 dospěl Tribunale di Parma k závěru, že se sdružení Associazione fra produttori nemůže dovolávat nařízení č. 2081/92, neboť název „Salame Felino“ není ani chráněným označením původu ani chráněným zeměpisným označením ve smyslu uvedeného nařízení. Tribunale di Parma nicméně připustil, že se sdružení Associazione fra produttori může dovolávat ustanovení článku 31 legislativního nařízení č. 198/1996. Tribunale di Parma v návaznosti na to konstatoval, že produkty uváděné na trh společností Kraft Jacobs Suchard nepocházejí z území Parmy, zatímco „Salame Felino“ získal mezi spotřebiteli určitou pověst s ohledem na své vlastnosti, které jsou dány jistými zvláštnostmi souvisejícími se zeměpisným prostředím, a rozhodl v neprospěch společnosti Kraft Jacobs Suchard.

13 Společnost Kraft Jacobs Suchard, nyní Kraft Foods, a sdružení Assica podaly proti tomuto rozsudku odvolání.

14 Corte d’Appello di Bologna rozsudkem ze dne 12. ledna 2006 toto odvolání zamítl zejména s odůvodněním, že ochrana, již poskytuje legislativní nařízení č. 198/1996, není v rozporu s nařízením č. 2081/92 a že zápis názvu jako chráněného označení původu nebo jako chráněného zeměpisného označení je nezbytný pouze k získání ochrany podle posledně uvedeného nařízení.

15 Assica a Kraft Foods podaly dovolání.

16 Assica a Kraft Foods na podporu svého dovolání uvádějí, že systém ochrany označení původu upravených nařízením č. 2081/92 brání tomu, aby vnitrostátní právní úprava přiznala výlučné právo užívat označení původu, které není zapsáno na úrovni Společenství. Assica a Kraft Foods mají každopádně za to, že existence ochrany určitého označení původu předpokládá existenci přesné právní úpravy, jež ve věci v původním řízení chybí.

17 Za těchto podmínek se Corte suprema di cassazione rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je třeba článek 2 nařízení č. 2081/92 vykládat v tom smyslu, že vylučuje, aby sdružení producentů mohlo uplatnit výlučné právo užívat v rámci [Unie] zeměpisné označení původu používané na území členského státu k označení určitého druhu salámu, aniž předtím tento členský stát vydal právně závazný akt, ve kterém by byly stanoveny hranice zeměpisné oblasti produkce, specifikace produkce a případné požadavky, které musejí producenti splňovat k tomu, aby byli oprávněni dané označení užívat?

2) Jaký režim se má s ohledem na ustanovení nařízení č. 2081/92 uplatnit v rámci [unijního] trhu […] a dále v rámci trhu členského státu na zeměpisné označení, které není zapsáno podle tohoto nařízení?“

K předběžným otázkám

K přípustnosti

18 Associazione fra produttori tvrdí, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je nepřípustná, neboť položené otázky nejsou objektivně nezbytné pro řešení sporu v původním řízení. Ve věci v původním řízení totiž toto sdružení dle vlastních slov nikdy netvrdilo, že mu svědčí výlučné právo k zeměpisnému názvu „Salame Felino“, nýbrž pouze žádalo, aby bylo soudem rozhodnuto o nekalosoutěžním jednání společnosti Kraft Foods na základě ustanovení upravujících sankce za takové jednání.

19 Z ustálené judikatury v tomto ohledu vyplývá, že v rámci postupu upraveného v článku 267 SFEU, který je založen na jasném rozdělení funkcí mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem, je věcí pouze vnitrostátního soudu, kterému byl spor předložen a jenž musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, posoudit s ohledem na konkrétní okolnosti věci nezbytnost i relevanci otázek, které klade Soudnímu dvoru (rozsudek Aziz, C-415/11, EU:C:2013:164, bod 34).

20 Týká-li se žádost o rozhodnutí o předběžné otázce výkladu nebo platnosti unijního práva, může tedy Soudní dvůr takovou žádost odmítnout pouze tehdy, je-li zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém, nebo také jestliže Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (rozsudek Aziz, EU:C:2013:164, bod 35).

21 Tak tomu ale v posuzovaném případě není. Své tvrzení, že se společnost Kraft Foods dopustila nekalosoutěžního jednání užitím zeměpisného názvu „Salame Felino“, totiž Associazione fra produttori zakládá na předpokladu, že jen producenti salámů nacházející se v regionu Parma, které toto sdružení zastupuje, mají výlučné právo užívat tento název. Pro účely ověření opodstatněnosti žaloby podané sdružením Associazione fra produttori tak předkládajícímu soudu přísluší, aby ověřil, zda se toto sdružení může dovolávat existence výlučného práva producentů, kteří splňují určité podmínky, k zeměpisnému názvu „Salame Felino“.

22 Za těchto okolností nelze považovat za zjevné, že by žádaný výklad unijního práva neměl žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení.

23 Jelikož ze spisu ani nevyplývá, že by se jednalo o hypotetický problém nebo že by Soudní dvůr nedisponoval skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny, nelze žádost o rozhodnutí o předběžné otázce považovat za nepřípustnou.

Ke druhé otázce

24 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu, kterou je třeba zkoumat na prvním místě, je, zda musí být nařízení č. 2081/92 vykládáno v tom smyslu, že stanoví režim ochrany pro zeměpisný název, který nebyl zapsán na úrovni Společenství.

25 Pokud jde nejprve o to, jaký režim má být v rámci unijního trhu uplatněn na nezapsaný zeměpisný název, je třeba poukázat na skutečnost, že v době rozhodné z hlediska skutečností v původním řízení byl jediným režimem ochrany zeměpisných názvů, který unijní právo upravovalo, režim zavedený nařízením č. 2081/92.

26 Z dvanáctého bodu odůvodnění a z čl. 13 odst. 1 tohoto nařízení přitom vyplývá, že jím byl zaveden povinný zápis zeměpisných názvů na úrovni Společenství, který je podmínkou pro uplatnění jím upraveného režimu ochrany (v tomto smyslu viz rozsudek Chiciak a Fol, C-129/97 a C-130/97, EU:C:1998:274, body 25 a 26).

27 Z toho plyne, že není-li zeměpisný název zapsán podle ustanovení nařízení č. 2081/92, nemůže na trhu Společenství požívat režimu ochrany upraveného tímto nařízením.

28 Pokud jde dále o otázku, jaký režim se má uplatnit na trhu členského státu, z judikatury vyplývá, že cílem nařízení č. 2081/92 je sice stanovit vyčerpávající režim jednotné ochrany (viz rozsudek Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, bod 114), tato výlučnost však nebrání tomu, aby se použil režim ochrany zeměpisných názvů, který do působnosti uvedeného nařízení nespadá (v tomto smyslu viz rozsudek Warsteiner Brauerei, C-312/98, EU:C:2000:599, bod 54).

29 Z devátého bodu odůvodnění a z čl. 2 odst. 2 písm. b) nařízení č. 2081/92 v tomto ohledu vyplývá, že se režim ochrany upravený tímto ustanovením vztahuje pouze na názvy související s produkty, u nichž je dána zvláštní souvislost mezi jejich vlastnostmi a zeměpisným původem (v tomto smyslu viz rozsudek Budějovický Budvar, C-216/01, EU:C:2003:618, bod 76).

30 Názvy označující, z jaké zeměpisné oblasti produkt pochází, a sloužící pouze ke zdůraznění zeměpisného původu produktu bez ohledu na jeho zvláštní vlastnosti tudíž do působnosti nařízení č. 2081/92 nespadají (v tomto smyslu viz rozsudek Warsteiner Brauerei, EU:C:2000:599, bod 44).

31 Režimem ochrany, který se případně může na trhu členského státu uplatnit na zeměpisný název, který nebyl zapsán na úrovni Společenství, je režim upravený pro zeměpisné názvy související s produkty, u nichž není dána zvláštní souvislost mezi jejich vlastnostmi a zeměpisným původem.

32 V daném případě je na předkládajícím soudu, aby ověřil, zda režim ochrany zeměpisných názvů stanovený legislativním nařízením č. 198/1996 tuto podmínku splňuje.

33 Pro případ, že předkládající soud dojde k závěru, že účelem uvedeného režimu je ochrana zeměpisných názvů souvisejících s produkty, u nichž není dána zvláštní souvislost mezi jejich vlastnostmi a zeměpisným původem, je třeba připomenout, že k tomu, aby se takový režim mohl uplatnit, musí být v souladu s požadavky, které pro něj stanoví unijní právo. V tomto ohledu musí být splněny dvě podmínky: a sice jeho uplatňováním nesmí být zaprvé ohroženy cíle nařízení č. 2081/92 (v tomto smyslu viz rozsudek Warsteiner Brauerei, EU:C:2000:599, bod 49) a zadruhé porušován volný pohyb zboží podle článku 28 ES (v tomto smyslu viz zejména rozsudek Budějovický Budvar, EU:C:2003:618, body 95 až 97).

34 K první podmínce je třeba s ohledem na působnost nařízení č. 2081/92 uvést, že k tomu, aby nebyly narušeny cíle tohoto nařízení, musí ochrana přiznaná vnitrostátní právní úpravou ve svém důsledku zaručovat spotřebitelům pouze to, že produkty, které této ochrany požívají, skutečně pocházejí z uváděné zeměpisné oblasti, a nikoli to, že tyto produkty vykazují určitou jakost nebo vlastnost.

35 V souvislosti s druhou podmínkou je třeba poukázat na to, že i když se takový vnitrostátní režim ochrany názvů, jako je režim ve věci v původním řízení, použije jak na tuzemské produkty, tak na produkty dovezené na území dotyčného státu, může přesto usnadňovat uvádění produktů domácího původu na trh, a to na úkor produktů dovážených (rozsudek Pistre a další, C-321/94 až C-324/94, EU:C:1997:229, bod 45).

36 Taková právní úprava proto musí být považována za opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení volného pohybu zboží podle článku 28 ES.

37 Takové omezení sice může být odůvodněno kategorickým požadavkem obecného zájmu na ochranu poctivé hospodářské soutěže nebo na ochranu spotřebitele (v tomto smyslu viz zejména rozsudek Budějovický Budvar, EU:C:2003:618, bod 109), nicméně k tomu, aby byla daná vnitrostátní právní úprava v souladu s unijním právem, musí být uplatňována nediskriminujícím způsobem, musí být způsobilá zaručit uskutečnění sledovaného cíle a nesmí překračovat meze toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné (rozsudek Corporación Dermoestética, C-500/06, EU:C:2008:421, bod 35 a citovaná judikatura).

38 Vnitrostátnímu soudu přísluší ověřit, zaprvé zda účelem nebo důsledkem uplatňování předmětné vnitrostátní právní úpravy není zaručit spotřebitelům, že produkty uváděné na trh pod konkrétním zeměpisným názvem vykazují určitou jakost nebo vlastnost, a zadruhé zda uplatňování této právní úpravy naplňuje kategorický požadavek obecného zájmu, není diskriminující, je způsobilé zaručit uskutečnění sledovaného cíle a nepřekračuje meze toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné.

39 S ohledem na veškeré předchozí úvahy je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že nařízení č. 2081/92 musí být vykládáno v tom smyslu, že nestanoví režim ochrany pro zeměpisný název, který není zapsán na úrovni Společenství, ale že tento název může být případně chráněn na základě vnitrostátní právní úpravy zeměpisných názvů souvisejících s produkty, u nichž není dána zvláštní souvislost mezi jejich vlastnostmi a zeměpisným původem, to však za podmínky, že uplatňováním této právní úpravy zaprvé nejsou ohroženy cíle sledované nařízením č. 2081/92 a zadruhé není porušován volný pohyb zboží podle článku 28 ES, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu.

K první otázce

40 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být článek 2 nařízení č. 2081/92 vykládán v tom smyslu, že vylučuje, aby takové sdružení producentů, jako je sdružení ve věci v původním řízení, mohlo uplatnit výlučné právo užívat v celé Unii zeměpisný název používaný na území členského státu k označení určitého druhu salámu, aniž předtím tento stát vydal právně závazný akt, ve kterém by byly stanoveny podmínky a meze ochrany takového názvu.

41 Jelikož je v tomto ohledu nesporné, že předmětný zeměpisný název nebyl v době rozhodné z hlediska okolností sporu zapsán na úrovni Společenství, a vzhledem k odpovědi na druhou otázku je nutno konstatovat, že se sdružení producentů ve věci v původním řízení za žádných okolností nemůže na základě nařízení č. 2081/92 dovolávat výlučného práva užívat takový zeměpisný název v celé Unii.

42 Za těchto podmínek není namístě odpovídat na první otázku.

K nákladům řízení

43 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (devátý senát) rozhodl takto:

Nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze dne 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin, ve znění nařízení Rady (ES) č. 535/97 ze dne 17. března 1997, musí být vykládáno v tom smyslu, že nestanoví režim ochrany pro zeměpisný název, který není zapsán na úrovni Společenství, ale že tento název může být případně chráněn na základě vnitrostátní právní úpravy zeměpisných názvů souvisejících s produkty, u nichž není dána zvláštní souvislost mezi jejich vlastnostmi a zeměpisným

původem, to však za podmínky, že uplatňováním této právní úpravy zaprvé nejsou ohroženy cíle sledované nařízením č. 2081/92, ve znění nařízení č. 535/97, a zadruhé není porušován volný pohyb zboží podle článku 28 ES, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu.

Podpisy.